

2. Zarzut drugi, naruszenia obowiązku uzasadnienia i zasad równego traktowania, niedyskryminacji, ochrony przed arbitralną ingerencją Komisji wynikającą z faktu wyłączenia z rozstrzygnięcia decyzji przedsiębiorstw lotniczych, które uczestniczyły w praktykach. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - Część pierwsza dotyczy argumentu, zgodnie z którym wyłączenie z zakresu rozstrzygnięcia decyzji przedsiębiorstw lotniczych, które uczestniczyły w praktykach było obarczone brakiem uzasadnienia;
  - Część druga dotyczy argumentu, zgodnie z którym wyłączenie z zakresu rozstrzygnięcia decyzji przedsiębiorstw lotniczych, które uczestniczyły w praktykach było obarczone naruszeniem zasady równego traktowania, niedyskryminacji i ochrony przed arbitralną ingerencją Komisji;
3. Zarzut trzeci, dotyczy włączenia połączeń przychodzących do EOG (*inbound*) do zakresu jednolitego i ciągłego naruszenia, co narusza przepisy o właściwości miejscowej Komisji. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - Część pierwsza dotyczy okoliczności, że praktyki dotyczące połączeń przychodzących do EOG (*inbound*) nie zostały zrealizowane w obrębie EOG;
  - Część druga: Komisja nie wykazała istnienia kwalifikowanych skutków w obrębie EOG powiązanych z praktykami związanymi z połączeniami przychodzącymi do EOG (*inbound*);
4. Zarzut czwarty, dotyczy wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie obciążającego ustalenie, zgodnie z którym odmowa zlecenia przewozu spedytorom stanowiła odrębny element jednolitego i ciągłego naruszenia. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - Część pierwsza, zgodnie z którą ustalenie to jest obarczone wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniem;
  - Część druga, zgodnie z którą ustalenie to jest obarczone oczywistym błędem w ocenie;
5. Zarzut piąty, dotyczy błędnych wartości sprzedaży, na podstawie których obliczono wysokość nałożonej na spółkę Air France grzywny. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - Część pierwsza, zgodnie z którą okoliczność włączenia taryf do wartości sprzedaży opierała się na wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniu, licznych naruszeniach prawa oraz oczywistym błędzie w ocenie;
  - Część druga, zgodnie z którą włączenie 50 % dochodów z połączeń przychodzących do EOG (*inbound*) do wartości sprzedaży, narusza wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. oraz zasadę *non bis in idem*;
6. Zarzut szósty, dotyczy błędnej oceny wagi naruszenia i składa się z dwóch części:
  - Część pierwsza dotyczy argumentu, zgodnie z którym zawyżenie ciężaru praktyk opiera na wielu oczywistych błędach w ocenie i na naruszeniu zasady proporcjonalności kar i równego traktowania;
  - Część druga dotyczy argumentu, zgodnie z którym zawyżenie ciężaru praktyk wynika z włączenia do zakresu naruszenia kontaktów dotyczących praktyk realizowanych poza obrębem EOG z naruszeniem przepisów regulujących właściwość miejscową Komisji;
7. Zarzut siódmy, dotyczy błędnego obliczenia czasu trwania naruszenia.
8. Zarzut ósmy, dotyczy braku uzasadnienia i niewystarczającego obniżenia grzywny o 15 % przyznanego przez Komisję na podstawie obowiązujących przepisów.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2017 r. – SQ/EBI

(Sprawa T-377/17)

(2017/C 277/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: SQ (przedstawiciele: N. Cambonie i P. Walter, avocats)

Strona pozwana: Europejskie Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności części decyzji w zakresie, w jakim prezes niesłusznie w niej twierdzi, po pierwsze, że praktyki stosowane przez dyrektora ds. komunikacji wobec skarżącej, o których mowa w art. 20–24, 25, 31, 34, 46, 50 i 51 sprawozdania, nie stanowią mobbingu, po drugie, że nie należało wszczynać postępowania dyscyplinarnego przeciwko wspomnianemu dyrektorowi, a po trzecie, że zaskarżona decyzja, w której stwierdzono, iż skarżąca była ofiarą mobbingu, powinna zostać ściśle poufna;
- nakazanie EBI wypłatę na rzecz skarżącej zadośćuczynienia ze względu, po pierwsze, na krzywdę, jakiej doznała w wyniku stwierdzonego w zaskarżonej decyzji mobbingu ze strony dyrektora ds. komunikacji oraz przyznanie jej z tego tytułu kwoty 121 992 (stu dwudziestu jeden tysięcy dziewięćset dziewięćdziesięciu dwóch) EUR, po drugie, na krzywdę, jakiej doznała i którą można oddzielić od niezgodności z prawem uzasadniającej stwierdzenie nieważności części zaskarżonej decyzji, oraz przyznanie jej z tego tytułu kwoty 25 000 (dwudziestu pięciu tysięcy) EUR, a po trzecie, krzywdę wynikającą z naruszenia przez dyrektora generalną ds. personelu niezależności postępowania ostrzegawczego prowadzonego przez dyrektora ds. zgodności oraz z zastraszania skarżącej i grożenia jej represjami przez dyrektora generalną ds. personelu, i przyznanie jej z tego tytułu kwoty 25 000 (dwudziestu pięciu tysięcy) EUR;
- obciążenie EBI kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie w zakresie kwalifikacji niektórych praktyk, o których skarżąca powiadomiła, jakimi jest obarczona decyzja Europejskiego Banku Centralnego (EBI) z dnia 20 marca 2017 r. (zwana dalej „zaskarżoną decyzją”). Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - Część pierwsza dotyczy naruszeń prawa w zakresie zastosowania warunku, zgodnie z którym akty mobbingu powinny mieć charakter powtarzający się;
  - Druga część dotyczy oczywistych błędów w ocenie wynikających z faktu, że niektóre praktyki, o których skarżąca powiadomiła, obiektywnie godziły jej poczucie własnej wartości i pewność siebie.
2. Zarzut drugi dotyczący błędów związanych z niewszczęciem postępowania dyscyplinarnego, który dzieli się na dwie części:
  - Część pierwsza, podniesiona tytułem żądania głównego, dotyczy naruszenia prawa;
  - Część druga, podniesiona tytułem żądania ewentualnego, dotyczy oczywistego błędu w ocenie lub naruszenia zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie co do nałożonego na skarżącą obowiązku zachowania poufności zaskarżonej decyzji, zgodnie z którą była ona ofiarą mobbingu ze strony dyrektora ds. komunikacji.

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2017 r. –Dalli/Komisja

(Sprawa T-399/17)

(2017/C 277/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: John Dalli (St. Julians, Malta) (przedstawiciele: L. Levi i S. Rodrigues, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska